

6a i 6b_2.06

Temat: Pojednani w sakramencie pokuty (katecheza35., strona 102 -103 w podręczniku)

Witam Was na kolejnej katechezie,

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

MODLITWA:

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego,

*Ufam Tobie, boś Ty wierny,
Wszchemogący i miłosierny.
Dasz mi grzechów odpuszczenie,
Łaskę i wieczne zbawienie. Amen*

WPROWADZENIE:

Podczas poprzedniej katechezy zagłębialiśmy się tajemnicę sakramentu Eucharystii. Jezus ustanowił ten sakrament podczas Ostatniej wieczerzy i pozostał z nami pod postaciami Chleba i wina, aby nas uświęcać i umacniać w drodze do zbawienia.

Treścią dzisiejszej katechezy jest sakrament pokuty i pojednania.

ROZWINIĘCIE:

Wiemy, że grzech niszczy jedność z Bogiem i ludźmi, pozbawia łaski Bożej oraz powoduje podatność na zło. Grzech dotyka każdego człowieka, nie ma człowieka bez grzechu(!). Każdy z nas przypomina marnotrawnego syna i każdy z nas, tak jak on może zyskać przebaczenie i doświadczyć miłosierdzia Bożego. Nie możemy sami się od grzechu uwolnić. Może to zrobić tylko Bóg dzięki ofierze z siebie Jego Syna - Jezusa Chrystusa. Dzięki krzyżowi i zapłacie za grzechy możliwe jest dzisiaj ich odpuszczenie w sakramencie pokuty i pojednania - spowiedzi.

Spowiedź nazywana jest inaczej: sakramentem pokuty i pojednania, sakramentem miłosierdzia, spowiedzią, sakramentem nawrócenia. Należy on do grupy sakramentów uzdrowienia.

Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty w dniu swojego zmartwychwstania słowami: „**Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane**” (J20,22b -23). Władzę odpuszczania grzechów przekazał Apostołom a przez nich biskupom i kapłanom. Przez nich to właśnie Pan Jezus odpuszcza nam grzechy, udziela łask abyśmy stawali się lepszymi a także świętymi. Oczyszcza nas z grzechów ciężkich ale również gładzi grzechy lekkie.

Aby spowiedź była ważna musi być wcześniej przygotowana.

To przygotowanie obejmuje:

Modlitwę o dobrą spowiedź,

szczerą rachunek sumienia,

wzbudzenie żalu za swoje grzechy (nie z powodu, że już się skończyły ale z powodu, że dodaliśmy przez nasz grzech cierpienia Synowi Bożemu)

oraz odrzucenie rozpoznanych grzechów połączone z mocnym postanowieniem o ich zaniechaniu i naprawie szkód.

Tylko szczerze wyznanie grzechów co do treści, ilości oraz okoliczności (bez szczegółowych opisów) wsparte żalem i postanowieniem poprawy może doprowadzić do otrzymania rozgrzeszenia. W ten sposób staje się spowiedź chwilą spotkania z miłosiernym Bogiem, który chce przebaczyć nam KAŻDY grzech do którego się przyznamy i za który żałujemy(!). To Bóg przebacza grzechy! To On także nas leczy i przywraca łaskę i jedność ze sobą i ludźmi.

Przygotowanie do spowiedzi obejmuje tzw. warunki dobrej spowiedzi:

- Rachunek sumienia
- Żal za grzechy
- Mocne postanowienie poprawy
- Szczera spowiedź
- Zadośćuczynienie Bogu i ludziom

Noszą one nazwę warunków, które sprawiają, że spowiedź staje się dobra, czyli szczerą i skuteczną. Dobra spowiedź to taka, gdy następnym razem przychodzimy z innymi grzechami. Nie chodzi by dodawać nowe, ale pozbywać się trwale starych.

ZAKOŃCZENIE:

Skutkami spowiedzi są:

- pojednanie z Bogiem,
- pojednanie z Kościołem;
- darowanie kary wiecznej spowodowanej przez grzechy śmiertelne;
- darowanie, przynajmniej częściowe, kar doczesnych,
- pokój i pogoda sumienia oraz pociecha duchowa;
- wzrost sił duchowych do walki, jaką musi prowadzić chrześcijanin.

Spowiedź uzdrawia duszę o ile jest ważna. Taka, w której zabrakło jednego z pięciu warunków nazywamy spowiedzią niegodną, nieważną lub świętokradzką.

POLECENIE:

Proszę wpisać do zeszytu: katecheza, temat i treść zawartą w punkcie ZAKOŃCZENIE.

Dla zabawy:

<https://wordwall.net/pl/resource/999541/religia/test-o-sakramencie-pokuty>

<https://learningapps.org/view814845>

Pozdrawiam 😊

